



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Dany Černé a JUDr. Ladislava Hejtmánka v právní věci žalobkyně: **Mgr. I. M.**, nar. X, bytem P. 5, K v. 202/5, proti žalovanému: **ministr vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru číslo: 343/2011 ze dne 16.12.1011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru číslo: 343/2011 ze dne 16.12.1011 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru číslo: 343/2011 ze dne 16.12.2011, kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru č. 287/2011, ze dne 11.11.2011 a kterým bylo toto rozhodnutí o změně výroku pravomocného rozhodnutí ředitele Policie ČR, Národní protidrogové centrály služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10.4.2009, č.j.: NPC-826/ČJ-2009-009221. Prvostupňovým rozhodnutím byla nově stanovena s ohledem na míru zavinění povinnost úhrady škody způsobené v rámci dopravní nehody tak, že úhrada škody byla stanovena ve výši 35.073 Kč, s povinností zaplatit tuto částku do 10 kalendářních měsíců následujících po dni nabytí právní moci rozhodnutí.

Žalobkyně uvedla, že původním rozhodnutím jí byla uložena povinnost náhrady škody ve výši 3.500 Kč. Zbytek škody byl odepsán. Toto původní rozhodnutí bylo přezkoumáno na základě návrhu policejního prezidenta ze dne 18.5.2011, č.j. : PPR-7621-2/ČJ-2011-99KS. Žalobkyně poukázala na důvody uvedené v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí s tím, že v rozkladu uplatnila i námitku promlčení nároku na náhradu škody. Této námitce nebylo vyhověno, a rozklad byl zamítnut a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobkyně vyslovila nesouhlas s posouzením věci žalovaným, který uvedl, že nárok na náhradu škody nebyl promlčen, neboť v přezkumném řízení byla posuzována pouze protiprávně stanovená výše náhrady škody. Žalovaný rovněž nepřisvědčil námitce, že k dopravní nehodě došlo při plnění služebních povinností a z toho důvodu žalobkyně není odpovědná za škodu, neboť vznik takové škody vyplývá z rizika výkonu služby. Rozhodnutí dle žalobkyně bylo vydáno nezákonným způsobem a nebyly vzaty v úvahu promlčecí lhůty. Po výzvě soudu pak upravila závěrečný petit tak, že navrhuje, aby soud zrušil jak rozhodnutí o zamítnutí rozkladu, tak i rozhodnutí prvostupňové a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že původní výše náhrady škody byla žalobkyni stanovena v rozporu s právními předpisy, neboť míra zavinění žalobkyně při dopravní nehodě činila 100% a ředitel útvaru proto neoprávněně snížil částku, kterou byla žalobkyně povinna uhradit jako náhradu škody. Tvrzení žalobkyně o nesplnitelnosti stanovené povinnosti není správné, lhůta 10 měsíců následujících po dni právní moci tohoto rozhodnutí, uvedená v rozhodnutí ze dne 11.11.2011 se vztahuje výhradně a pouze k právní moci tohoto rozhodnutí a počala běžet právě tímto dnem. Tato lhůta marně neuplynula před vydáním uvedeného rozhodnutí. V přezkumném řízení bylo změněno původní pravomocné rozhodnutí a lhůta pro splatnost náhrady škody se odvíjí od právní moci změněného rozhodnutí. K námitce promlčení nároku na náhradu škody ke dni 3.3.2011 žalovaný uvedl, že rozhodnutí ze dne 11.11.2011 není novým rozhodnutím ve věci, ale v přezkumném řízení napravlující právní vadu rozhodnutí původního, vydaného v řádném nalézacím řízení a v zákonem stanovené lhůtě. Tímto rozhodnutím došlo pouze ke změně výroku již pravomocného rozhodnutí a to pouze v té části, která se týká protiprávně stanovené výše škody. Pravomocné rozhodnutí ředitele NPC ze dne 10.4.2009 bylo vydáno ve lhůtách a lhůta pro promlčení nároku na náhradu škody byla konzumována vydáním přezkoumávaného rozhodnutí ředitele NPC. V přezkumném řízení byla přezkoumávána pouze výše náhrady škody, kterou je žalobkyně povinna nahradit. Veškeré ostatní skutečnosti související se vznikem nároku na náhradu škody byly předmětem nalézacího řízení a žalobkyně se proti nalézacímu rozhodnutí neodvolala, takže závěry tohoto řízení akceptovala. Lhůta pro zahájení přezkumného řízení byla dodržena. Rovněž tak byla dodržena lhůta, ve které musí být v přezkumném řízení rozhodnuto. Povinnost dodržovat při jízdě se služebním vozidlem zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů nelze brát jako riziko výkonu služby. Tato povinnost nemá příčinnou souvislost s rizikem výkonu služby. Bylo v rozporu se zákonem snížit náhradu škody s odůvodněním, že se jedná o první zaviněnou dopravní nehodu, nebo s přihlédnutím k dobrému plnění služebních povinností příslušníka. Žalovaný vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že dne 3.3.2009 žalobkyně způsobila dopravní nehodu a v důsledku toho byla na služebním vozidle Škoda Octavia, RZ 8A3 29 46, B 74068 způsobena škoda ve výši 35.073 Kč. Ředitel Národní protidrogové centrály služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR rozhodl ve věci náhrady škody rozhodnutím ze dne 10.4.2009, č.j.: NPC-826/ČJ-2009-009221, že žalobkyně je povinna nahradit způsobenou škodu částkou 3.500 Kč. Při stanovení výše náhrady škody přihlédl

k tomu, že se jednalo o první zaviněnou dopravní nehodu, ke které došlo při plnění služebních úkolů, a že žalobkyně je kladně hodnocena a za spáchaný dopravní přestupek byla kázeňsky trestána.

Dne 18.5.2011 podal policejní prezident pod č.j.: PPR-7621/ČJ-2011/99KS návrh na přezkum původního rozhodnutí, ve kterém, mimo jiné upozornil, že k promlčení nároku náhrady škody v této věci došlo dne 3.3.2011.

Dále je ve spise založeno rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru č:287/2011, kterým ministr rozhodl podle § 193 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon) tak, že mění ucelenou část výroku pravomocného rozhodnutí ze dne 10.4.2009, č.j.: NPC-826/ČJ-2009-009221, že ucelená část výroku bude nadále znít: Podle § 95 odst. 2 a 3 zákona je policistka povinna v souladu se zjištěnou mírou jejího zavinění v rozsahu 100% nahradit způsobenou škodu v plné výši, tj. ve výši 35. 073 Kč. Uvedená částka se snižuje o již uhrazenou částku 3.500 Kč. Je tedy povinna uhradit částku 31.573 Kč, a to nejpozději do 10 kalendářních měsíců následujících po dni nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na uvedený účet. V odůvodnění rozhodnutí ministr vnitra zrekapituloval dosavadní průběh řízení a uvedl, že bylo prokázáno, že policistka dne 3.3.2009 řídila služební vozidlo a zavinila dopravní nehodu, při níž došlo ke škodě na služebním vozidle. Celková výše škody, za níž policistka odpovídá, byla určena a činí 35.073 Kč. Policistka je povinna nahradit způsobenou škodu v plné výši. S odkazem na § 95 odst. 3 věta první zákona, ministr vnitra uvedl, že v daném případě míra zavinění policistky na vzniku škody činí 100%. Nebyl zjištěn podíl cizího zavinění na vzniku škody. Výše škody nepochybně nepřekračuje 4,5 násobek jejího průměrného měsíčního služebního příjmu. Je tedy nepochybné, že v důsledku zaviněného porušení povinností policistkou došlo ke vzniku škody, že existuje příčinná souvislost mezi zaviněným porušením povinností policistkou a vznikem škody a že se ze strany policistky jednalo o nedbalostní jednání. Míra zavinění byla určena v rozsahu 100%, cizí zavinění nebylo zjištěno. Bylo tedy nezbytné v přezkumném řízení změnit výrok pravomocného rozhodnutí ze dne 10.4.2009, upravující povinnost uhradit škodu. Dále ministr vnitra uvedl ustanovení správního řádu, která byla subsidiárně použita.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, ve kterém namítla nicotnost rozhodnutí, neboť lhůta ke splnění povinnosti uplynula 2.10.2010, tedy dříve, než bylo rozhodnutí ministra vnitra doručeno a než bylo vydáno. Lhůta stanovená rozkladem napadeným rozhodnutím je tedy nesplnitelná. Dále žalobkyně v rozkladu vznesla námitku promlčení s odkazem na § 207 odst. 3 zákona. V daném případě je nepochybné, že služební funkcionář se o nehodě dozvěděl dne 3.3.2009. K promlčení nároku na náhradu škody způsobené dopravní nehodou došlo tedy 3.3.2011. Dále žalobkyně poukázala na § 95 odst. 5 písm. a) zákona s tím, že podmínky v tomto ustanovení stanovené byly v daném případě naplněny.

Po projednání rozkladu v rozkladové komisi rozhodl ministr vnitra rozhodnutím ve věci služebního poměru č: 343/2011 ze dne 16.12.2011 tak, že rozklad zamítá a rozhodnutí ve věcech služebního poměru č. 287/2011 ze dne 11.11.2011 potvrzuje. V odůvodnění tohoto rozhodnutí zopakoval dosavadní průběh řízení a dále se zabýval námitkami uvedenými v rozkladu. K tvrzené nicotnosti rozhodnutí pro nesplnitelnou lhůtu uvedl, že toto tvrzení je nesprávné. Lhůta 10 kalendářních měsíců po dni právní moci tohoto rozhodnutí uvedená v rozhodnutí ze dne 11.11.2011 se vztahuje výhradně a pouze k právní moci rozhodnutí ve věcech služebního poměru č. 287/2011 ze dne 11.11.2011 a počne běžet dnem, kdy právě toto

rozhodnutí nabude právní moci. Pokud se jedná o námitku promlčení nároku na náhradu škody, k tomu ministr vnitra uvedl, že napadené rozhodnutí není novým rozhodnutím ve věci, ale v přezkumném řízení napravuje právní vadu rozhodnutí ze dne 10.4.2009 vydaného v řádném nalézacím řízení a v zákonem stanovené lhůtě. Rozkladem napadeným rozhodnutím byl pouze změn výrok již pravomocného rozhodnutí, a to pouze v té jeho části, která se týká protiprávně stanovené výše škody, kterou je policistka povinna uhradit. Lhůta pro promlčení nároku na náhradu škody byla konzumována vydáním rozhodnutí ze dne 10.4.2009. V přezkumném řízení nebylo posuzováno zavinění, ani způsob vzniku a výše škody a ani příčinná souvislost mezi zaviněním a škodou. Nebyla zpochybněna ani celková výše vzniklé škody. Tyto skutečnosti byly objasněny v původním nalézacím řízení a z jednání policistky je zřejmé, že byla se závěry nalézacího řízení ztotožněna. Jako protiprávně stanovená byla přezkoumávána pouze výše škody, kterou je policistka povinna uhradit. Pokud se jedná o lhůty pro zahájení přezkumného řízení a vydání rozhodnutí v přezkumném řízení, tyto byly dodrženy. Služební funkcionář se rovněž neztotožnil s názorem policistky ohledně naplnění podmínek stanovených v § 95 odst. 5 písm. a) zákona.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Městský soud rozhodl ve věci bez jednání, když účastníci na nařízení jednání netrvali (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Soud se nejprve zabýval námitkou žalobkyně, že v daném případě došlo k promlčení nároku, neboť tento nebyl uplatněn ve lhůtě stanovené v § 207 odst. 3 zákona. Žalovaný k této otázce v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že v daném případě k promlčení nároku nedošlo, neboť žalobkyni byla povinnost k náhradě škody uložena rozhodnutím ze dne 10.4.2009. Nová rozhodnutí nepředstavují nové rozhodnutí o uplatnění nároku, ale pouze je jimi odstraňována nezákonnost výše uplatňované škody. S tímto právním hodnocením se Městský soud v Praze neztotožnil.

Podle § 207 odst. 3 zákona, lhůta pro uplatnění nároku na náhradu škody činí 2 roky; začne běžet dnem, kdy se poškozený dozví, že škoda vznikla a kdo za ní odpovídá. Nárok na náhradu škody se promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve lhůtě 3 let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, ve lhůtě 10 let ode dne, kdy došlo k události, ze které škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví. Podle § 206 odst. 1 zákona právo se promlčí, jestliže nebylo uplatněno ve stanovené lhůtě. K promlčení práva se přihlédne jen v případě, že bezpečnostní sbor nebo účastník, vůči němuž se právo uplatňuje, se práva promlčení dovolá. Promlčené právo nelze v takovém případě přiznat.

V daném případě byla rozhodnutím ze dne 10.4.2009, č.j.: NPC-826/ČJ-2009-009221 žalobkyni uložena povinnost uhradit na náhradu škody způsobené na služebním vozidle částku 3.500 Kč. Rozhodnutím ministra vnitra ve věcech služebního poměru č: 287/2011 ze dne 11.11.2011 byla povinnost nahradit škodu rozšířena o částku 31.573 Kč. V tomto rozsahu byla žalobkyni nově uložena povinnost k úhradě škody. S názorem žalovaného, že k promlčení nároku na náhradu škody ze strany policie nedošlo, že se jednalo pouze o nápravu nesprávnosti původního rozhodnutí, se soud neztotožnil. Otázka správnosti původního rozhodnutí není pro posouzení promlčení nároku právně významná. Rozhodující je to, že žalobkyni byla nově uložena povinnost zaplatit částku 31.573 Kč. To, že tento škodní případ byl projednán a odpovědnost žalobkyně byla konstatována již předcházejícím rozhodnutím ze dne 10.4.2009, nic nemění na závěru, že rozhodnutím ze dne 11.11.2011 ve spojení s napadeným rozhodnutím byla nově určena povinnost žalobkyně k náhradě škody ve

výši 31.573 Kč. Za této situace bylo na žalovaném, aby se zabýval tím, zda byla či nebyla lhůta stanovená ve shora citovaném ustanovení zákona dodržena, když k dopravní nehodě došlo dne 3.3.2009 a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáváno 11.11.2011. Dle názoru soudu žalovaný věc nesprávně právně posoudil, námitkou promlčení se měl zabývat tak, aby posoudil, zda došlo k uplynutí lhůty pro uplatnění nároku na náhradu škody či nikoliv. Jestliže by k uplynutí došlo, bylo na žalovaném, aby přihlédl ke vznesené námitce promlčení.

Z uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí ze dne 16.12.2011 č: 343/2011 zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně měla ve věci úspěch. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2016

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová